

2 μέρες για την ελευθερία σύμφωνα με τους Ζαπατίστας

Ιννοδευτικό ενημερωτικό έντυπο για το 2ήμερο εκδηλώσεων που πραγματοποιήθηκε στις 21-22/11/14 στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο επί τα πρόσω στην Πάτρα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΗ

Την 1η Ιανουαρίου 1994 οι ιθαγενείς Ζαπατίστας καταλαμβάνουν τις πόλεις και τα χωριά της πολιτείας Τσιάπας. Η κραυγή «φτάνει πια!» που ακούγεται για πρώτη φορά από τα στόματα των χιλιάδων εξεγερμένων του Νοτιοανατολικού Μεξικού θα αντηχήσει σε κάθε γωνιά του κόσμου, εκφράζοντας όλους/ες όσους/ες από τα κάτω αγωνίζονται για ελευθερία και αξιοπρέπεια.

Οι Ζαπατίστας, με βάση το Τσιάπας, ξεκίνησαν την ένοπλη εξέγερση τους την 1η Ιανουαρίου του 1994, ημέρα όπου τέθηκε σε ισχύ η συμφωνία NAFTA (βορειοαμερικανική συμφωνία ελεύθερης αγοράς), συμφωνία η οποία τα επόμενα χρόνια πρόκειται να φέρει το 65% έως 75% του πληθυσμού της χώρας κάτω από το όριο της φτώχειας και να διευρύνει το χάσμα φτωχών-πλουσίων. Οι Ζαπατίστας ζητούν για λογαριασμό των ιθαγενών Ινδιάνων να ζήσουν ελεύθεροι χωρίς διώξεις, γη για να καλλιεργήσουν και να πάρουν να αποτελούν το περιθώριο της μεξικανικής κοινωνίας. Ο ρατσισμός, η γενικευμένη μιζέρια και η έλλειψη στοιχειωδών συνθηκών διαβίωσης αλλά πάνω από όλα η πείνα είναι οι αιτίες που όπλισαν το χέρι των ιθαγενών αγροτών που απαρτίζουν τον Στρατό των Ζαπατίστας (EZLN).

Την πρωτοχρονιά λοιπόν, περίπου 3000 ένοπλοι Ζαπατίστας καταλαμβάνουν τις πόλεις και τις κωμοπόλεις του Τσιάπας και εκδίδουν την «1η Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα» και τους επαναστατικούς νόμους τους. Η διακήρυξη αναφέρεται σε κήρυξη πολέμου ενάντια στο Μεξικανικό κράτος, το οποίο θεωρείται τόσο αντίθετο με τη θέληση του λαού που ανακηρύσσεται τελείως παράνομο. Οι αντάρτες ελευθέρωσαν όλους τους κρατούμενους από μια φυλακή και έκαψαν πολλά αστυνομικά τμήματα και στρατόπεδα και έγιναν αμέσως αποδεκτοί από το κόσμο. Η επιτυχία τους όμως δεν διάρκεσε πολύ αφού την επόμενη μέρα πάνωπλοι άντρες του Μεξικανικού στρατού τους επιτέθηκαν στην πόλη Οκοσίγγκο όπου έλαβαν τόπο σφοδρές συγκρούσεις. Οι δυνάμεις των Ζαπατίστας δέχτηκαν μεγάλες απώλειες και υποχώρησαν από την πόλη στην παρακείμενη ζούγκλα.

Οι ένοπλες συγκρούσεις στο Τσιάπας σταμάτησαν την 12η Ιανουαρίου 1994 με την παύση πυρός για την οποία μεσολάβησε η καθολική επισκοπή. Οι αντάρτες διατήρησαν την κατειλημμένη γη τους για τον επόμενο χρόνο αλλά το Φεβρουάριο του 1995 σε αιφνίδια επίθεση από τον τακτικό στρατό αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν από πολλές περιοχές τους και να καταφύγουν στα βουνά.

Μετά τις συγκρούσεις του Φλεβάρη του '95 αφού ο στρατός δεν κατάφερε να συλλάβει τους πρωτοστάτες των Ζαπατίστας, η κυβέρνηση του PRI προχώρησε σε διαπραγματεύσεις. Οι εξεγερμένοι προχώρησαν σε κινητοποίηση και οργάνωσαν καμπάνια στα ΜΜΕ με συνεχή κείμενα που μοιράζονταν σε εφημερίδες και στο διαδίκτυο και αργότερα με την έκδοση της «6ης Διακήρυξης της Ζούγκλας Λακαντόνα» δεν ξαναπροέβησαν σε στρατιωτικές επιχειρήσεις. Με ένα τεράστιο δίκτυο υποστηρικτών πια και με ένα μεγάλο μέρος του Τσιάπας υπό τον έλεγχο τους, κατάφεραν να δημιουργήσουν ρήγματα στην κυβέρνηση και τελικά να την ανατρέψουν.

Έτσι, το χειμώνα του 2000 ανέβηκε στην εξουσία ο Βισέντε Φοξ, ο πρώτος μη PRI πρόεδρος μετά από σχεδόν 80 χρόνια. Οι Ζαπατίστας, συγκεντρώνοντας ιθαγενείς και αλληλέγγυους από όλες τις επαρχίες, πορεύτηκαν ως την πρωτεύουσα, την πόλη του Μεξικού, για να παρουσιάσουν το θέμα τους ενώπιον του Μεξικανικού κοινοβουλίου. Ενώ μέχρι πρότινος ο Φοξ δήλωνε πως θα δώσει τέλος στη σύγκρουση σε «15

1998: Ο ομοσπονδιακός στρατός, μετά από έναν χρόνο σκληρής καταστολής, επιτίθεται βίαια στους Αυτόνομους Ζαπατιστικούς Δήμους. Ο δήμος Ρικάρδο Φλόρες Μαγόν διαλύεται και στην κοινότητα εγκαθίσταται ο στρατός. Η Πέμπτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα σπάει τη σιωπή του EZLN και καλεί σε μια εθνική διαβούλευση για τα δικαιώματα και την ιθαγενική κουλτούρα.

1999: Πραγματοποιείται η εθνική διαβούλευση για την αναγνώριση των δικαιωμάτων των ινδιάνικων λαών και ενάντια στον πόλεμο του αφανισμού. 2500 χιλιάδες άντρες Ζαπατίστας και 2.500 χιλιάδες γυναίκες Ζαπατίστας διατρέχουν όλη τη χώρα σε μια προσπάθεια να γνωρίσουν και να ακούσουν το λόγο του μεξικανικού λαού σε σχέση με το δικαίωμα των ιθαγενών λαών για αυτοπροσδιορισμό

2000: Ανακοινώνεται η «πορεία του χρώματος της γης», η Πορεία της Αξιοπρέπειας, μια πορεία προς την Πόλη του Μεξικού με στόχο την άσκηση πίεσης στα κόμματα του Κογκρέσου για την εκπλήρωση των συμφωνιών του Σαν Αντρές.

2001: Ξεκινά η Πορεία του Χρώματος της Γης. Επί 37 μέρες η Ζαπατιστική αντιπροσωπεία διατρέπει 13 πολιτείες και καταλήγει στην πρωτεύουσα, όπου, στην κεντρική πλατεία, συγκεντρώνονται πάνω από μισό εκατομμύριο άτομα. Από το Κογκρέσο εγκρίνεται μια αναθεώρηση που δεν λαμβάνει υπ' όψη της τα βασικά σημεία των συμφωνιών του Σαν Αντρές. Ως αποτέλεσμα αυτού ο EZLN διακόπτει την επικοινωνία του με την ομοσπονδιακή κυβέρνηση.

2003: Διαλύονται τα Αγουσκαλιέντες και δημιουργούνται τα Καρακόλες και τα Συμβούλια Καλής Διακυβέρνησης. Ο EZLN κηρύττει, ντεφάκτο, την εφαρμογή των Συμφωνιών του Σαν Αντρές Εδραιώνεται η Ζαπατιστική αυτονομία.

2004: Έκτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα. Ανακοινώνεται η Άλλη Καμπάνια και ξεκινούν οι προπαρασκευαστικές συναντήσεις. Διαλύεται το FZLN.

2006: Ο Εξεγερμένος υποδιοικητής Μάρκος, ως «Απεσταλμένος Μηδέν» της Επιτροπής της Έκτης του EZLN, ξεκινάει πολύμηνη περιοδεία στη χώρα. Η περιοδεία διακόπτεται για μήνες από τα γεγονότα στο Ατένκο και την Οακάκα.

2007: Συνάντηση των Ιθαγενών Λαών της Αμερικής στο Βίκαμ της Μπάχα Καλιφόρνια. Η Επιτροπή της Έκτης του EZLN κηρύττει την παρουσία της στην Συνάντηση λόγω της αυξανόμενης καταστολής σε βάρος των εξεγερμένων κοινοτήτων. Το Δεκέμβρη του 2007, ο Εξεγερμένος Υποδιοικητής Μάρκος ανακοινώνει το σταμάτημα κάθε δημόσιας δραστηριότητας του EZLN, λόγω της ολοκάθαρα διαφαινόμενης πρόθεσης της κυβέρνησης να στήσει σκηνικό συγκρούσεων και πολέμου στην Τσιάπας

Πηγές:

<http://uncensoredstories.wordpress.com/zapatistas-ezln/>, <http://zsol.espivblogs.net/>
<http://solidarioszapatistas.squat.gr>, <http://eagainst.com>, <http://nadaparanosotros.blogspot.gr>
<http://solidaridadzapatista.blogspot.gr>, <http://farmazapatista.espivblogs.net/>
<http://eleftheriakos.gr/>

Ποικιλιαντες

1. **Η Αλλη Καμπάνια** (Ανεξάρτητη παραγωγή - Υποτιλισμός: indymedia Athens Διάρκεια: 91 λεπτά)
2. **autonomia zapatista** γυρίστηκε από την ανεξάρτητη ομάδα "Arte-Musica-Video" με τη συμφωνία των Αυτόνομων Αρχών των Ζαπατίστας.

στην πράξη όλες τις βασικές συμφωνίες που είχαν υπογραφεί ανάμεσα στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση και τον EZLN όσον αφορά τον πολιτισμό και τα δικαιώματα των ιθαγενών και προχώρησαν στη δημιουργία 32 «αυτόνομων δήμων-κοινοτήτων» στο Τσιάπας και εφάρμοσαν μερικώς τα αιτήματα τους χωρίς υποστήριξη από την κυβέρνηση.. Αυτή η κίνηση οφείλονταν στην καταψήφιση του νομοσχεδίου που είχε ετοιμάσει η κοινοβουλευτική Επιτροπή Συμφιλίωσης και Ειρήνευσης και υποστήριζαν οι Ζαπατίστας από τα τρία βασικά κόμματα του Κοινοβουλίου. Αντ' αυτού, ψηφίστηκε νόμος που στην πράξη καταργούσε όλες τις βασικές συμφωνίες που είχαν υπογραφεί ανάμεσα στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση και τον EZLN όσον αφορά τον πολιτισμό και τα δικαιώματα των ιθαγενών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 Η έκτη διακήρυξη της ζούγκλας Λακαντόνα

Δέκα χρόνια οργάνωσης στην παρανομία και δώδεκα χρόνια δημόσιου αγώνα χρειάστηκαν για να νιώσει ο EZLN έτοιμος να βγει από τη Ζούγκλα Λακαντόνα και να εμπλακεί, κατά τρόπο άμεσο και μόνιμο, στη δημιουργία μιας άλλης διαδικασίας να κάνεις πολιτική. Τον Ιούνιο του 2005, τaráζει μια φορά ακόμα το πολιτικό σκηνικό στο Μεξικό κηρύσσοντας Κόκκινο Συναγερμό στις κοινότητες, ενώ ταυτόχρονα διενεργεί μετά από συζητήσεις τριών χρόνων, δημοψήφισμα στο εσωτερικό της οργάνωσης. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος είναι η επιδοκιμασία μιας νέας πολιτικής πρωτοβουλίας που εκφράζεται μέσα από την έκτη διακήρυξη της ζούγκλας Λακαντόνα.

«Την 1η Γενάρη του 1994 είπαμε πως θέλουμε τη δημοκρατία, την ελευθερία και τη δικαιοσύνη για όλους τους Μεξικάνους, παρόλο που επικεντρωθήκαμε στους ιθαγενείς λαούς. Γιατί εμείς του EZLN είμαστε σχεδόν όλοι ιθαγενείς της Τσιάπας, όμως δεν θέλουμε να αγωνιστούμε μόνο για το δικό μας καλό ή μόνο για το καλό των ιθαγενών λαών της Τσιάπας ή μόνο για τους ιθαγενείς λαούς του Μεξικού, θέλουμε να αγωνιστούμε μαζί με όλους τους ταπεινούς και απλούς σαν και μας, μαζί με όλους που έχουν μεγάλη ανάγκη και υποφέρουν την εκμετάλλευση και την κλεψιά των πλουσίων και των κακών κυβερνήσεών τους, και εδώ στο Μεξικό μας και στις άλλες χώρες του κόσμου», διακηρύσσει η Έκτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα. Και καλεί στη δημιουργία της Άλλης Καμπάνιας, ενός χώρου συνάντησης και συνάρθρωσης των αγώνων. Καλεί «τις πολιτικές και κοινωνικές οργανώσεις της αριστεράς που δεν είναι «επισήμως καταχωρημένες ως κόμματα» [σημ.:partidos con registro] και τα άτομα που διεκδικούν να είναι αριστεροί χωρίς όμως να ανήκουν στα επίσημα πολιτικά κόμματα, να συναντηθούμε σε χρόνο, τόπο και με τρόπο που θα προτείνουμε όταν έρθει η κατάλληλη στιγμή, για να οργανώσουμε μια πανεθνική εκστρατεία, να επισκεφτούμε κάθε γωνιά της πατρίδας μας, να ακούσουμε και να οργανώσουμε τον λόγο του λαού μας. Είναι επομένως σαν μια καμπάνια, ναι, αλλά πολύ διαφορετική γιατί δεν είναι προεκλογική».

Η Άλλη Καμπάνια είναι η εφαρμογή στην πράξη της Έκτης Διακήρυξης της Ζούγκλας Λακαντόνα. Είναι η άμεση εμπλοκή του EZLN στην πολιτική ζωή της χώρας, στο περιθώριο του συστήματος των κομμάτων. Γεννιέται σε μια σημαντική και καθοριστική πολιτική στιγμή του Μεξικού, την περίοδο των προεκλογικών εκστρατειών για τις προεδρικές εκλογές του 2006. Από εκεί παίρνει και το όνομά της αφού αντιπροσωπεύει ένα διαφορετικό τρόπο να συνευρίσκεισαι από τα κάτω για να αλλάξεις το σύστημα. Είναι η πολιτική ηθική αυτή που διέπει τις σχέσεις της Άλλης με τις αριστερές πολιτικές και κοινωνικές οργανώσεις και γι' αυτό τον λόγο η πρόταση είναι: «Δεν θα γίνονται συμφωνίες από τα επάνω που θα επιβάλλονται προς τα κάτω, αλλά συμφωνίες για το πώς θα βαδίσουμε μαζί για να ακούσουμε και να οργανώσουμε την αγανάκτηση. Δεν θα χτίζονται κινήματα τα οποία θα γίνονται αντικείμενο διαπραγμάτευσης πίσω από τις πλάτεςεκείνων που τα έφτιαξαν, αλλά θα λαμβάνεται πάντα υπόψη η γνώμη εκείνων οι οποίοι συμμετέχουν. Δεν θα προσδοκούμε δωράκια, θέσεις, οφέλη, πολιτικά πόστα από την Εξουσία ή από όποιον φιλοδοξεί να την αποκτήσει. Ο στόχος είναι να βαδίσουμε πέρα από την εκλογική ατζέντα. Δεν θα επιχειρηθεί να λυθούν από τα πάνω τα προβλήματα της χώρας μας, αλλά να οικοδομηθεί ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ μια εναλλακτική πρόταση απέναντι στην νεοφιλελεύθερη καταστροφή, μια αριστερή εναλλακτική πρόταση για το Μεξικό».

παράδειγμα στο οποίο η πραγματική και άμεση δημοκρατία ασκείται από όλους/ες και για όλους/ες.

1. Αυτή η διαδικασία ήταν και συνεχίζει να είναι δύσκολη και περίπλοκη, αλλά ταυτόχρονα διαπιστώνουμε ότι δεν έχει σταματήσει ούτε στιγμή να εξελίσσεται, και μάλιστα μέσα σ' ένα εξαιρετικά βίαιο και επικίνδυνο πολιτικό περιβάλλον: οι Ζαπατίστας δε διαδεχόν την εξουσία, αρνούνται να μετατραπούν σε πολιτικό κόμμα, απέχουν από τις εκλογικές διαδικασίες και απορρίπτουν κάθε παρέμβαση της κυβέρνησης σε οποιοδήποτε τομέα της πολιτικής και κοινωνικής ζωής.

2. Εμπλουτίζουν τις μορφές αυτοκυβέρνησής τους, ενδυναμώνουν την κοινοτική οργάνωση και τον αγώνα για την κοινοκτημοσύνη της γης, προσδούν την αλληλεγγύη και την ισότητα συμμετασά όλων των μελών της κοινότητας και ιδιαίτερα των γυναικών, και διατηρούν ως στόχο τη διεύρυνση του πολιτικού πεδίου και τη συρρίκνωση του στρατασιακού, μέχρι την τελική εξοφάνισή του.

3. Ο λόγος η πρακτική και η πραγματικότητα των Ζαπατίστας, που αλληλοσυνδέονται και αλληλοτροφοδοτούνται καθημερινά, η πολιτική πρόταση και τα όνειρά τους, σε γενικές γραμμές ανταποκρίνονται στις επιθυμίες και τις ελπίδες όλων αγωνιζόμενα σε παγκόσμιο επίπεδο για την ανατροπή της καπιταλιστικής κυριαρχίας και την προέδηση της αυτοδιεύθυνσης.

4. Στην Τσιάπας διαμορφώνεται μια πραγματικότητα με ελευθεριακό περιεχόμενο, όχι μόνο θεωρητικό, αλλά και άμεσα ορατό και εφαρμόσιμο, ένα περιεχόμενο αγώνα και προσπάθειας για όσους και όσες ανασταίονται στη βαρβαρότητα του καπιταλισμού, στην πολιτική, οικονομική ή ιδεολογική διαμεσολάβηση όπου γης.

Σύντομο χρονικό της εξέγερσης

17/11/1983: Ιδρύεται ο EZLN (Ζαπατασιακός Εθνικοαπελευθερωτικός Στρατός)

1994: Πρώτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα. Ο EZLN παίρνει τα όπλα διακηρύσσοντας απείδευση, υγεία, γη, εργασία, ανεξαρτησία, δικαιοσύνη, ελευθερία, δημοκρατία, ειρήνη, δικαιώματα της γυναίκας, δικαίωμα στην ενημέρωση. Καταλαμβάνει 7 πόλεις-διοικητικά κέντρα στην Τσιάπας. Η κοινωνία των πολιτών κινητοποιείται, ο πρόεδρος της χώρας ανακοινώνει κατάπαυση του πυρός. Συντάσσεται η Δεύτερη Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα. Ο EZLN καλεί μία πανεθνική συνάντηση στη Ζούγκλα Λακαντόνα στην οποία συμμετάσχουν 7.000 άνθρωποι και από την οποία γεννιέται η Εθνική Δημοκρατική Εθνοσυνέλευση (CND)

1995: Ανακοινώνεται η Τρίτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα, η οποία καλεί στη δημιουργία ενός Κινήματος Εθνικής Απελευθέρωσης, που μέσω της CND θα αγωνιζόταν για την εγκαθίδρυση μιας κυβέρνησης μετάβασης προς τη δημοκρατία, για μια νέα συντακτική συνέλευση και ένα νέο Σύνταγμα, και για την καταστροφή του συστήματος του κόμματος-κράτους. Ο πρόεδρος Ερνέστο Σαδρίνο εξορίζεται στρατασιακά επίθεση στον EZLN. Η χώρα στα πρόθυρα πολέμου. Υπογράφονται οι συμφωνίες του Σαν Μιγκάλ και ξεκινούν οι διάλογοι του Σαν Αντρέας. Ο EZLN καλεί σε Εθνική Διαβολύωση για την Ειρήνη και τη Δημοκρατία. Συμμετάσχουν 1.088.000 πολίτες από το Μεξικό και 100.000 ξένοι από 50 χώρες.

1996: Τέταρτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα. Ιδρύεται το FZLN, πανεθνικό μη όπλο ζαπατασιακό μέτωπο που δεν είναι κόμμα και δεν παλεύει για την κατάληψη της εξουσίας. Πίναει η Δημοκρατική Συνάντηση για την Ανθρωπότητα και ενάντια στον Νεοφιλελευθερισμό σε πάντα ζαπατασιακά Αγροασιακλήντας (τύποι συνάντησης των Ζαπατίστας με την κοινωνία των πολιτών), με περισσότερους από 4.000 συμμετέχοντες από 42 χώρες.

1997: Πίναει η πορεία των I.III Ζαπατίστας (ένος ή μία από κάθε ζαπατασιακή κοινότητα), που κορυφώνεται στην Πόλη του Μεξικού, με αίτημα την απάλειψη των συμφωνιών του Σαν Αντρέας. Σφαγή του Ακασόλ.

ότι δεν ανταποκρίνονται σωστά στα καθήκοντά τους με βάση τις αρχές οργανωτικής αρχής, προσαίνουν στις συναλεύσεις την καθάρσή τους. Διαφυλάσσουμε με αυτόν τον τρόπο η καλή λειτουργία των εκπροσώπων του λαού, έτσι ώστε να μην υπάρξει διαφθορά όπως στην κακή κυβέρνηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: Ο πόλεμος αποπνίγει τη δυσωδία του στην Τσιάπας

Η δράση των παραστρατιωτικών ομάδων, οι επιθέσεις του στρατού, οι δολοφονίες οι βίαιες απαντήσεις, οι συλλήψεις, τα βασανιστήρια και οι βιασμοί.

Παράλληλα με την καταστροφή του μεξικανικού κοινωνικού ιστού και την επιβολή, με την κακή των όπλων, του φόβου και της αβεβαιότητας ως συλλογικής απάντα της μεξικανικής κοινωνίας, συνειρίζεται κι ένας άλλος πόλεμος, που ξεκίνησε το Γενάρη 1994 ενάντια στους εξεγερμένους ιθαγενείς λαούς της πολιτικής Τσιάπας, τους Ζαπατίστας μετά τις προεδρικές εκλογές του Ιουλίου του 2012, απαντάμεψαν με ακόμα μεγαλύτερη ένταση οι επιθέσεις εναντίον των ζαπατασταίων κοινοτήτων, οι οποίες για 19 χρόνια δεν έδουν σταματήσι λαπτό να ανασταίνονται, να οικοδομούν την αυτοκυβέρνησή τους, να καλλιεργούν τη γη τους και να ενδυναμώνουν το σύστημα εκπαίδευσης και υγείας, πυλώνες, " μεταξύ άλλων, της αυτονομίας τους. Οι επιθέσεις αυτές εντάσσονται σε μια διακομματική πολιτική στρατηγική.

Το αδιόμο «Καμπάνια Τσιάπας 1994» στο οποίο προεβήθη η κυβέρνηση έπαιτα από την κινητοποίηση της μεξικανικής και της διεθνούς κοινότητας για τον τερματισμό του πολέμου το 1994 και το οποίο περιλαμβάνει αναγκαστικά εκκοπισμό των πληθυσμών υπό ζαπατασταϊκή επιτροπή μπρος φιλοκυβερνητικές περιπτώσεις, εξουθεύρωση της φιλικής προς τους Ζαπατίστας επισκοπής του Σαν Κριστόμπαλ, σύλληψη των μεξικανών υπηκόων που ανήκουν στον Ζαπατασταϊκό Στρατό για την Εθνική Απελευθέρωση (EZLN), απόλαση των αλληλέγγυων αλλοδαπών, θανάτωση ή άλωση των κοινοτήτων αλόγων και βοοειδών, καταστροφή των καλλιεργειών και των σοδειών, χρησιμοποίηση της λεγόμενης απολυτατικής αυτοάμυνας (παρακρατικές οργανώσεις ιθαγενών) για να εξαιρεθεί η σύριξη του πληθυσμού στους απαράβατους του νόμου». Επιπλέον, την αυτονομία και τη συλλογική οργάνωση των ιθαγενών κοινοτήτων απειλεί με αφανισμό και ένα πλήθος από εθνικά και πολυεθνικά φαρασναϊκά αδιόμο που στόχο έχουν να μετατρέψουν την Τσιάπας σε διεθνή εμπόρεο και τουριστικό ερεπίπτα: ορεινά, αυτοκινητόδρομοι, τουριστικά συγκροτήματα, γέφυρες, αόνητα, πολυκαταστήματα, προγράμματα ορειτουριστικά και παραγωγής αολαϊκής ενέργειας.

Σε πλήρη αντίπαση η στρατηγική της εξουσίας του κράτους ενάντια στην εξέγερση των Ζαπατίστας και την οικοδόμηση της αυτονομίας τους.

Η ανακαμμένη από το 1994 γη των Ζαπατίστας, ένα έδαφος απαραίτητο για την επιβίωση και τον συλλογικό βηματισμό τους, υφίσταται διαρκείς απόπειρες εισβολής και αρπαγής από τον ομοσπονδιακό στρατό, την αστυνομία και τους παραστρατιωτικούς που θέλουν να επιβάλουν με τη βία το κυβερνητικό πρόγραμμα νομοιοποίησης των γαιών, χωραφιτώντας και αλόγων τους ιθαγενείς αγρότες, μετατρέποντας τη γη σε εμπόρεο που αγοράζεται και πωλείται μ' ένα καρτά. Το πρόγραμμα αυτό, που ξεκίνησε το 1992 με την τροποποίηση του Συντάγματος, ανοίγει το δρόμο για την κατάργηση των ειδος, δηλαδή των αγροταϊών κοινοτήτων συλλογικής ιδιοκτησίας της γης, οι οποίες καθιερώθηκαν συνταγματικά από τη μεξικανική απανόσταση και παραδαν στους κατοίκους μιας κοινότητας τη δυνατότητα να καλλιεργεί ο καθένας το αγροταϊκό του, χωρίς όμοες το δικαίωμα να το πουλάει ή να το υπενοαόζει.

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ: Γύρω από την αλληλεγγυή στους Ζαπατίστας

Ο αγώνας των Ζαπατίστας ενάντια στην καταπιεστική και εκμεταλλευτική τάξη πραγμάτων, τόσο στο Μεξικό όσο και σ' ολόκληρο τον κόσμο, αποτάλασε και εξακολουθεί να αποτάλει το αλιποφόρο δημοκρατία, την ελευθερία και τη δικαιοσύνη που μας αρνούνται.

Την 1η Γενάρη του 2006, ο Υποδιοικητής Μάρκος -ως «Απεσταλμένος Μηδέν» της Επιτροπής της Έκτης του EZLN- ξεκίνησε μια περιοδεία σε όλη τη χώρα, εγκαινιάζοντας έτσι την πρώτη φάση της Άλλης Καμπάνιας που στόχο είχε «να ακούσουμε και να μιλήσουμε άμεσα, χωρίς μεσάζοντες και διαμεσολαβήσεις, με τους απλούς και ταπεινούς ανθρώπους του μεξικανικού λαού». Η Άλλη Καμπάνια διέτρεξε το 2006 το Μεξικό στο μεγαλύτερο του κομμάτι. Διέσχισε όλες τις πολιτείες, τις πρωτεύουσες και τα βουνά τους, τις ακτές, ποτάμια, φράγματα και λίμνες, δάση, φαράγγια, λόγγους και ερήμους, χωριά μικρά, χωριά μεγάλα, σύνορα, ορυχεία, ρημαγμένες επαρχίες, θύλακες εσωτερικής εξορίας, μπορντέλα, ιδιωτικές κατοικίες, πανεπιστήμια και πάμφτωχες, ξεχασμένες απ' όλους συνοικίες. Συναντήθηκε, εκτός ελάχιστων εξαιρέσεων, με όλους τους ιθαγενείς λαούς του Μεξικού. Διαπίστωσε την ίδια βάρβαρη ανισότητα όχι μόνο στις αγροτικές περιοχές αλλά και σε πόλεις, βιομηχανικές ζώνες και μη ιθαγενείς περιοχές. Στον δρόμο της συνάντησε την καταστολή ως απάντηση στις αντιστάσεις και την οργάνωση. Αποκορύφωμα η βάρβαρη κυβερνητική επίθεση κατά του Μετώπου Λαών για την Υπεράσπιση της Γης στο Σαν Σαλβαδόρ Ατένκο (που άφησε πίσω της δύο νεκρούς και δεκάδες φυλακισμένους αγωνιστές, όλους μέλη της Άλλης Καμπάνιας) και η βίαιη καταστολή του λαϊκού κινήματος της Οακάκα που μετράει 28 νεκρούς. Ωστόσο, η περιοδεία αποκάλυψε επίσης ότι και οι αντιστάσεις πολλαπλασιάζονται από τα κάτω. Και ότι οι ιθαγενείς λαοί αποτελούν το πρώτο εμπόδιο στα σχέδια του νεοφιλελευθερισμού μέσω του αγώνα τους για τη γη.

Η δεύτερη φάση της Άλλης Καμπάνιας ξεκίνησε τον Μάρτη του 2007 από το Σαν Κριστόμπαλ της Τσιάπας, με την εξαγγελία της παγκόσμιας καμπάνιας για την υπεράσπιση της γης και των ιθαγενικών, αγροτικών και αυτόνομων περιοχών στην Τσιάπας, το Μεξικό και τον κόσμο. Στην εκδήλωση για το ξεκίνημα αυτής της νέας πρωτοβουλίας συμμετείχαν με βιντεοσκοπημένα μηνύματά τους η Via Campesina και το MST(Κίνημα των Χωρίς Γη) της Βραζιλίας. Το 2007 η Άλλη Καμπάνια δούλεψε για να εδραιωθεί ως αναφορά σε πανεθνικό επίπεδο. Πράγμα που δεν έχει καταφέρει απολύτως, παρόλο που ενώνει έναν πολύ μεγάλο αριθμό αυτόνομων συλλογικοτήτων από διαφορετικά στρώματα, ουσιαστικά σε όλη τη χώρα. Ανάμεσα στις βασικές διεκδικήσεις της είναι η απελευθέρωση των κρατουμένων του Ατένκο και της Οακάκα και ο αγώνας ενάντια στην καταστολή που επιδεινώθηκε μετά τη νίκη στις εκλογές -αποτέλεσμα νοθείας- του ακροδεξιού Φελίπε Κάλντερόν (PAN) επί του υποψηφίου του PRD(Επαναστατικό Δημοκρατικό Κόμμα) Μανουέλ Ομπραδόρ.

Παράλληλα με την προσπάθεια να οικοδομηθεί η Άλλη στο Μεξικό, κατά τη διάρκεια του 2007 ο EZLN συνέχισε να ενδυναμώνει τους δεσμούς του με τα ιθαγενικά κινήματα της ηπείρου μέσω πρωτοβουλιών όπως η Συνάντηση των Ιθαγενών Λαών της Αμερικής που πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβρη του 2007 στο Βίκαμ της Μπάχα Καλιφόρνια. Σε διεθνές επίπεδο, ο EZLN προωθεί τη Διεθνή Έκτη, που συντονίζεται από τον Εξεγερμένο Αντισυνταγματάρχη Μοϊσές και έχει ως πρωταρχικό στόχο τη συνέχιση του διαλόγου -που ξεκίνησε στην Πρώτη Διηπειρωτική Συνάντηση ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό- με ένα μεγάλο αριθμό συλλογικοτήτων και ατόμων από τις πέντε ηπείρους. Στα πλαίσια της Διεθνούς Έκτης, οργανώθηκαν το 2007 τρεις Συναντήσεις των Λαών Ζαπατίστας με τους Λαούς του Κόσμου. Η τελευταία συνάντηση, Συνάντηση των Γυναικών Ζαπατίστας με τις Γυναίκες του Κόσμου, πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβρη του 2007 στο Καρακόλ της Γκαρούτσα.

Η Άλλη Καμπάνια και η Διεθνής Έκτη τραβούν τον δρόμο τους. Έναν δρόμο που θα είναι μακρύς, αφού μόλις τώρα άρχισε. Το μεξικανικό κράτος οδηγεί τα πάντα ακόμα περισσότερο προς τα δεξιά και την καταστολή, υποτάσσεται όλο και πιο πολύ στις επιταγές των νεοφιλελευθέρων σχεδίων των ΗΠΑ και των πολυεθνικών εταιρειών. Όμως η Άλλη Καμπάνια και η Διεθνής Έκτη βρίσκονται στα μονοπάτια του κόσμου και πορεύονται κόντρα στον άνεμο και τον καπιταλισμό. Η πείρα από την εξέγερση και την αυτονομία των ζαπαταστικών λαών της Τσιάπας, συνάντησε συντρόφους στις 32 πολιτείες του Μεξικού και στις πέντε ηπείρους. Ένας νέος χώρος συνάντησης και συνάρθρωσης των αντιστάσεων άνοιξε. Ένας χώρος όπου «ίσως βρούμε κοινά σημεία όλοι εμείς που είμαστε απλοί και ταπεινοί και, όλοι μαζί, οργανωθούμε και συντονίσουμε τους αγώνες μας που τώρα είναι μοναχικοί και διάσπαρτοι... Για να βαδίσουμε μαζί για τη δημοκρατία, την ελευθερία και τη δικαιοσύνη που μας αρνούνται».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Η Άλλη Καμπάνια

Τον Ιούνιο του 2005 οι ζαπατίστας πήραν μια νέα πολιτική πρωτοβουλία έτσι όπως περιγράφεται στην Έκτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα που έδωσαν σαν επιστέγασμα την "Άλλη Καμπάνια" (La otra campaña).

Έξι συναντήσεις έγιναν στα εξεγερμένα ζαπατίστακα εδάφη τον Αύγουστο και το Σεπτέμβριο. Τρεις πρώτες στα χωριά Σαν Ραφαέλ (5-7 Αυγούστου), Χαβιέρ Ερνάντες (12-14 Αυγούστου) και στην κοινότητα Ντολόρες Ιδάλγο (19-21 Αυγούστου) με τη συμμετοχή πολιτικών και κοινωνικών οργανώσεων της αριστεράς, ιθαγενικών ομάδων και οργανώσεων, συλλογικοτήτων, καλλιτεχνών και ΜΚΟ, αλλά και απλών ανθρώπων. Οι επόμενες τρεις πραγματοποιήθηκαν στις κοινότητες Χουάν Νταέγο (26-28 Αυγούστου), Ντολόρες Ιδάλγο (2-4 Σεπτέμβρη) και Χαβιέρ Ερνάντες (9-11 Σεπτέμβρη).

Οι έξι αυτές συναντήσεις κατέληξαν στην Πρώτη Γενική Συνέλευση για την Άλλη Καμπάνια στην ζαπατίστακη κοινότητα Λα Γκαρούτσα της Τσιόπας στις 16-18 Σεπτέμβρη. Εκεί συζητήθηκαν έξι θέματα έτσι όπως αυτά τέθηκαν από τις προηγούμενες συναντήσεις και ο Subcomandante Marcos μιλώντας σαν εκπρόσωπος του EZLN τόνισε ότι η μορφή της Άλλης Καμπάνιας πρέπει να αποφασιστεί από αυτούς που την αναλαμβάνουν. "Δεν θέλουμε να συμβεί στην Άλλη Καμπάνια αυτό που συνέβη στα κόμματα. Εδώ αποφασίζουν όλοι." Πρώτα ακόμα, η επόμενη φάση της Άλλης Καμπάνιας να ξεκινήσει με μια έξοδο σε ολόκληρο το Μεξικό. Την αρχή θα την κάνει ο ίδιος σαν εκπρόσωπος του EZLN. Ακόμα, τα ανεξάρτητα εναλλακτικά μέσα που συμμετείχαν σ' αυτήν την ολομέλεια πρότειναν να δημιουργηθεί ένα εθνικό δίκτυο ανεξάρτητων μέσων. Σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση συμμετείχαν 91 κοινωνικές οργανώσεις, 36 πολιτικές οργανώσεις, 129 ομάδες, συλλογικότητες, ΜΚΟ, 26 ιθαγενικές οργανώσεις και 196 άτομα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Τα συμβούλια Καλής Διακυβέρνησης

Την πρωτοχρονιά του 2003, ο EZLN καθόρισε τη στάση του σε σχέση με αυτή την εξέλιξη. «Οι τρεις εξουσίες, η εκτελεστική, η νομοθετική και η δικαστική, αρνήθηκαν την πολιτική και ειρηνική επίλυση των αιτημάτων των ινδιάνικων λαών του Μεξικού. Εμείς, ως ζαπατίστας, συνεχίζουμε να ψάχνουμε

δρόμους ώστε ο λαός να γίνει κυρίαρχος και να εκπληρωθεί το "διοικώ υπακούοντας". Θα συνεχίσετε να μαθαίνετε νέα μας και πάνω απ' όλα θα συνεχίσετε να μαθαίνετε ότι οι ζαπατίστας δεν ξεχνάμε, δεν παραδινόμαστε, δεν ξεπουλιόμαστε».

Τον Αύγουστο ανακοινώνουν την εσωτερική τους αναδιοργάνωση, μέσα από την σύσταση των Συμβουλίων Καλής Διακυβέρνησης και τη γέννηση των πέντε Καρακόλ, τα οποία αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της εξέγερσης και έχουν σχέση με την οργανωτική διαδικασία και με τη μορφή με την οποία αναπτύσσεται η οργάνωση των ζαπατιστικών κοινοτήτων. Η δημιουργία των Συμβουλίων Καλής Διακυβέρνησης και οι Αυτόνομοι Δήμοι σηματοδοτούν πλέον μια άλλη εναλλακτική πρόταση, μια διαφορετική επιλογή και αναφορά για την κοινωνία, και αποτελούν ένα είδος δοκιμής ενός άλλου κόσμου.

Οι ζαπατιστικές κοινότητες αποτελούν τη βάση, το δεύτερο επίπεδο είναι οι Αυτόνομοι Δήμοι, και το τελευταίο επίπεδο είναι το Καρακόλ, το οποίο απαρτίζεται από όλους τους δήμους και έχει σαν αρχή το Συμβούλιο Καλής Διακυβέρνησης. Υπάρχουν πέντε Καρακόλ: της Λα Ρεαλιδαδ, του Όβεντικ, της Γκαρούτσα, της Μορέλια και του Ρομπέρτο Μπάριος. Αυτά αποτελούνται από 39 Δήμους, οι οποίοι συνενώνουν με τη σειρά τους συνολικά 1.111 κοινότητες. Οι κοινότητες αποτελούνται από διαφορετικούς ιθαγενείς λαούς όπως Τσολ, Τσοτσιλ, Τσελτάλ, Τοχολαμπάλ, Σόκες, Μαμ, με διαφορετικές τοπικές γλώσσες και έθιμα ο καθένας.

Η κάθε κοινότητα έχει την τοπική της αρχή, η οποία αποτελείται από συντρόφισσες και συντρόφους που εκλέγονται με πλειοψηφία από τη συνέλευση της κοινότητας. Η θητεία τους διαρκεί τρία χρόνια, όπως και η θητεία των δημοτικών αρχών. Σε επίπεδο Συμβουλίων Καλής Διακυβέρνησης, ο χρόνος της θητείας κυμαίνεται από δύο βδομάδες μέχρι και τρία χρόνια, ανάλογα με τις αποφάσεις που έχουν παρθεί σε κάθε Καρακόλ.

Σκοπός της τοπικής αρχής είναι να λύνει τα τοπικά προβλήματα, να βλέπει τις ανάγκες και να υπερασπίζει τα δικαιώματα της κοινότητας. Όλα τα μέλη των αρχών, από το τοπικό επίπεδο έως και το Συμβούλιο Καλής Διακυβέρνησης, κάνουν τη δουλειά χωρίς κάποιο χρηματικό αντάλλαγμα, πέρα από μια βοήθεια που τους προσφέρει η κοινότητα στις καθημερινές τους δουλειές και για τη διατροφή τους. Τα μέλη των αρχών είναι εξίσου γυναίκες και άντρες ζαπατίστας, με διαδοχικές αλλαγές στις θέσεις.

Τα Συμβούλια Καλής Διακυβέρνησης στηρίζονται σε επτά βασικές οργανωτικές ιδέες: 1. Υπακούουν αλλά δεν διατάζουν, 2. Εκπροσωπούν αλλά δεν παραγκωνίζουν τον λαό, 3. Δημιουργούν αλλά δεν καταστρέφουν, 4. Υπηρετούν αλλά δεν υπηρετούνται, 5. Διατηρούν την ενότητα, 6. Κατεβαίνουν αλλά δεν ανεβαίνουν, 7. Προτείνουν αλλά δεν επιβάλλουν.

Τα Συμβούλια Καλής Διακυβέρνησης είναι υπεύθυνα, μεταξύ άλλων, για τους τομείς εκπαίδευσης, υγείας, δικαιοσύνης, κυκλοφορίας οχημάτων, αγροτικών ζητημάτων, ανθρωπίνων δικαιωμάτων, επικοινωνίας και εμπορίου. Στόχος τους είναι να βρίσκουν λύσεις στις ανάγκες του λαού σε σχέση με τις δυνατότητες της κάθε περιοχής, να υλοποιούν προγράμματα σε κοινωνικούς και οικονομικούς τομείς, με απώτερο στόχο την οχύρωση της αντίστασης. Στις αρμοδιότητές τους ανήκει και η δίκαιη κατανομή της βοήθειας που παρέχουν οι ομάδες αλληλεγγύης από όλο τον κόσμο, ώστε να υπάρχει ισορροπημένη ανάπτυξη. Τέλος, δίνουν αναφορές σχετικά με το πού έχουν μοιραστεί τα προγράμματα και τα χρήματα.

Τα μέλη των Συμβουλίων Καλής Διακυβέρνησης, όπως και τα μέλη όλων των αρχών σε δημοτικό ή κοινοτικό επίπεδο, είναι άμεσα ανακλητά. Σε κάθε Καρακόλ υπάρχει η Επιτροπή Επαγρύπνησης που αποτελείται από μέλη της Παράνομης Ιθαγενικής Επανάστατικής Επιτροπής (CCRI), που εποπτεύει το έργο των Συμβουλίων. Στην περίπτωση που θεωρούν